

MARGARET SMITH COURT

Sa 17 godina bila je najmlađa tenisačica koja je osvojila Otvoreno prvenstvo Australije

Nakon što je na Roland Garrosu nagrađena za životno djelo, legendarna australaska tenisačica stigla je u Zagreb, gdje propovijeda kao pastor novozavjetne crkve i svjedoči o tome kako joj je vjera pomogla da iscijeli duševnu i fizičku bol te nastavi pomagati drugima

Gem, set, meč - aleluja

Napisao **Kruno Petrinović**
Snimci: **Petar Jurica i AP**

Ako je 64-godišnja Margaret Smith Court prošla vikend na pariškom turniru Roland Garros uručena nagrada za životno djelo i doprinos razvoju tenisa, život legendarne australske tenisačice odavno ne pripada tenisu. Sportašica koja je u razdoblju od 1960. do 1975. čak 64 puta, pojedinačno i u parovima, osvajala najvažnije svjetske turnire - Wimbledon, Roland Garros te otvorena prvenstva Australije i SAD-a, već je godinama posvećena crkvi. Kao pastor novozavjetne kršćanske crkve Pobjedonosni život (Victory Life), koju već jedanaest godina vodi u australskom Perthu, od 12. do 17. lipnja boravila je u Hrvatskoj.

U tri bogoslužja pastvi kršćanskog centra Riječ života, koju vodi pastor Damir Šičko Alić, želim svjedočiti o vlastitim iskustvima: o svom novom rođenju i životu s vjerom - kaže Margaret Court, čija crkva pripada pentakosno-karizmatičkom pokretu, a njezini sljedbenici - u svijetu ih je više od 600 milijuna - vjeruju u samo jednog sveca, Isusa Krista, te priznaju samo jednu istinu, zapisanu u Bibliji. Svojim vrhovnim poglavarom ne smatraju papu, u njihovoj crkvi nema hijerarhije, a pastori mogu biti i žene.

Ipak, put do pastorstva Margaret Court i njezina suočenja s Bogom lice u lice bio je pun uspona i padova, koji su se manifestirali brojnim razočaranjima, kroničnom depresijom, strahovima, poremećajima sna te srčanim problemima.

Rupa u živici

Rođena 16. srpnja 1942., kao najmlađe, četvrto dijete u obitelji Lawrencea i Maude Smith, Margaret je kao mala shvatila da joj je sport jedini izlaz iz obiteljske oskudice. Njezin je otac, naime, radio kao predradnik u tvornici sladoleda u gradiću Alburyju u australskoj pokrajini Novi Južni Wales, a većinu primanja tada je trošio na užitke - opijanje i ribolov s prijateljima.

Škola me nije zanimala, jedva sam čekala da nastava završi, te da se s dečkima iz kvarta posvetim omiljenoj zabavi: utrkivanju i kriketu - prisjeća se Margaret, koja vjerojatno nikad ne bi postala profesionalna sportašica da se preko puta njezine kuće nije nalazio teniski klub. Isprva je glumila da igra tenis, udarajući lopticu letvom umjesto reketom, a potom se zainteresirala za stvarnu igru. Kako se korištenje terena naplaćivalo, Margaret i društvo napravili su rupu u živici i zaposjedali terene kad su bili slobodni.

Jedanput nas je vlasnik, poznati tenisač Wal Rutter, izbacio iz kluba, no nikad nije zatvorio taj naš pro-

laz. A ubrzo je uočio koliko sam talentirana i ponudio mi da me trenira. Treninzi s muškim kolegama znatno su mi pomogli i omogućili da razvijem napadačku, agresivnu taktiku, dotad nepoznatu u ženskom tenisu, zahvaljujući kojoj sam se uzdigla na svjetski vrh - kaže Margaret Court, i dodaje kako ju je od prvog trenutka trener uvjeravao da će postati prva Australka koja će osvojiti Wimbledon.

A na to uistinu nije trebalo dugo čekati. Kad je shvatio da je Margaret prerasla svoje vršnjake u Alburyju, Wal Rutter ju je kao 15-godišnjakinju poslao u Melbourne, gdje je brigu o njezinoj teniskoj karijeri preuzeo Frank Sedgman, osvajač Otvorenog prvenstva Australije 1949. i 1950. Živjela je s njegovom obitelji, svakodnevno trenirala u teretani i na igralištu te

radila u njegovu uredu. Blistav niz Margaretinih pobjeda započeo je 1960., kad je osvojila Otvoreno prvenstvo Australije. Protivnike je iznenađivala snagom i eksplozivnošću (koje je stekla u teretani, kao prva tenisačica koja je sustavno vježbala s utezima), bio im je neuhvatljiv njezin jak servis, a njezini izlasci na mrežu i voleji bili su - neobranjivi.

Svoj sportski talent oduvijek sam smatrala Božjim darom i stalno sam pred sobom imala nove, veće ciljeve: pobijediti na Wimbledonu, postati prva igračica svijeta, osvojiti Grand Slam... A svake nedjelje, kad god sam bila u prilici, išla sam na misu. Tek mnogo godina kasnije shvatila sam da moja tadašnja religioznost nije imala nikakve veze s pravom vjerom i životom u Duhu Svetom.

Bila sam obuzeta demonskim silama i našla se u krugu iz kojeg nije bilo izlaza: unatoč vjeri i divnoj obitelji, nisam se tome mogla oduprijeti

Nakon pet godina karijere te osvajanja najvažnijih titula i turnira, natjecateljski duh u njoj je jednostavno splasnulo. Stoga je 1965. prekinula tenisku karijeru i sljedećih četrnaest mjeseci nije uzela teniski reket u ruke: vratila se u Australiju i u Perthu s prijateljicom pokrenula proizvodnju sportske odjeće. Bilo je to razdoblje njezinih čestih izlazaka i provoda u diskotekama: tako je upoznala i svog supruga, zemljoposjednika Barryja Courta, potomka ugledne obitelji. Naime, Barryjev otac sir Charles Court čak je dvadeset godina bio premijer pokrajine Zapadna Australija.

Barry je bio šarmantan, srdačan čovjek, koji nije trpio odgovor "ne" i stoga nije dolazilo u obzir odbiti poziv na zabavu na njegovoj jahti. Pola godine kasnije vjenčali smo se - priča Margaret Court, koja sa suprugom nije otišla na medeni mjesec, nego mu je odlučila pokazati kako je živjela u vrijeme svojih najvećih uspjeha.

Željela sam da osjetim atmosferu turnira u Roland Garrosu i Wimbledonu, a uz to me zanimalo i hoću li se nakon duge stanke uspjeti vratiti na teniski vrh - smije se Margaret Court, dodajući kako je predviđeno putovanje trebalo trajati godinu dana, no odužilo se do

Sa zagrebačkim kolegom Damiirom Šiickom Alićem, pastorom kršćanske crkve Riječ života (dolje). Velika sretna obitelj: sa suprugom Barryjem, sinom Danielom, kćerima Marikom, Teresom i Lisom, te zetovima, snahom i unučadi (dolje lijevo). Margaret je 1973. u finalu Roland Garrosa pobijedila Chris Evert (dolje desno)

1975. Njezin suprug preuzeo je ulogu menadžera, ugovarao hotelski smještaj, kupovao zrakoplovne karte...

U međuvremenu je Margaret Court postala majka: sin Daniel rođen je u ožujku 1972., kći Marika u srpnju 1974., a nakon završetka karijere dobila je još dvije kćeri - Teresu i Lisu. No, ni djeca nisu omekšala njezinu snažnu volju za uspjehom: Margaret Court je jedina majka koja je osvojila Roland Garros, te Otvorena prvenstva Australije i Sjedinjenih Država.

Bolnički oporavak

- Na kraju smo kao četveročlana obitelj putovali svijetom, a zahvaljujući majčinstvu na terenu sam postala mirnija i sigurnija u sebe. No, u duhovnom životu nešto mi je nedostajalo, žudjela sam dublje i izravnije upoznati Boga - prisjeća se Margaret Court, koja je 1979. završila na bolničkom oporavku: patila je od nesаницe, bila je zbunjena i razočarana, puna strahova i depresivna, počelo joj je otkazivati i srce...

- Bila sam vjernica, ali umjesto da potražim Boga i njegovu živu riječ, počela sam preispitivati vlastitu prošlost, tražeći u njoj uzroke svojih strahova i nevolja u sadašnjosti. Bila sam obuzeta demonskim silama i našla sam se u krugu iz kojeg nije bilo izlaza: iako sam bila religiozna i imala divnu obitelj, nisam se tome mogla oduprijeti - priča Margaret Court, kojoj je život iz temelja promijenila propovijed američkog pastora dr. Freda Pricea.

- Slušajući pastorove riječi, osjetila sam Božju prisutnost tako snažno da sam znala kako bih bila spašena, čak i da sam tog dana umrla - govori Margaret Court, koja je zahvaljujući molitvi i življenju vjere iscijelila i dušu i tijelo - posljednje tablete protiv nesаницe, depresije i srčanih problema popila je prije više od dvadeset godina. Osim toga počela je proučavati Bibliju, a 1995. u Perthu je osnovala vlastitu crkvu, koju s njom danas vode njezin suprug i najmlađa kći.

- Snaga Duha Svetog je nezamisliva, on može djelovati kroz svakog od nas ako mu to dopustimo. Stoga iscjeljenja i druga čuda za nas koji smo spoznali njegovu snagu - nisu ništa neobično - nastavlja Margaret, koja usprkos humanitarnom i pastoralnom radu ne zanemaruje niti svakodnevne kućanske poslove.

- Svaki tjedan gladnima podijelimo pet tona hrane, pomažemo nezaposlenima da pronađu posao, proučavamo Bibliju, vodimo zdravstveni centar za bolesne i nemoćne, a na kršćanskoj televiziji vodim svoju emisiju... Imam mnogo posla, ali ničeg se ne bojim, s Isusom sam prevladala strah i spoznala prisutnost Duha Svetog na ovom svijetu: to je realnost koju ne moramo čekati... Bog je stvaran, s njim mogu biti kad se osamim i potpuno predam molitvi, ali i dok glačam suprugove košulje - zaključuje Margaret Court. ■

